

অনাদি অনন্ত

জুবিন গাৰ্গ

সাঁচি থোৱা আঘাতে মাধমাৰ দিয়ে
সাঁচি থোৱা আঘাতে সংসাৰ তৰে
সাঁচি থোৱা আঘাতত
আঘাতে আঘাত কৰে

মোৰ প্ৰেমৰ বটবৃক্ষ দোপটদোপে বাঢ়ে
কাকো পৰোৱা নকৰে

ৰাহুল গৌতম শৰ্মা

মহাকালৰ মহাকাশ বিয়পি মোৰ প্ৰেমৰ নিচান উৰে

মোৰ ভিতৰে-বাহিৰে
প্ৰেমৰ অন্তহীন আঘাত

উশাহৰ বাটে-ঘাটে
ঘাতমাউৰা মৰমৰ উৎপাত!

গৰিমা শইকীয়া গাৰ্গ

অনুভূতিবোৰে বাৰে বাৰে বাগৰ সলায়
মোৰ সপোনবোৰক জোকাই যায়

সময়বোৰো অসহায়
বুজা-নুবুজাৰ মেহফিলত
সপ্তসূৰী ঝংকাৰ মিলি যায়
ঋতুৱে ঋতুৱে ঋতু উৰি যায়...

‘কাঞ্চনজংঘাৰ চিত্ৰগ্ৰহণৰ প্ৰথম পৰ্যায়তে এদিন ৰাতিটো শেষ হোৱাৰ আগে আগে হঠাতে এই টুকুৰা-টুকুৰ
কবিতালানিৰ প্ৰসৰ। পাছলৈ কেতিয়াবা এইবোৰ পঢ়ি নিজৰেই আনন্দ লগাৰ অৱকাশ দেখি সাঁচি থোৱা হ’ল।
সাঁচি থোৱা সকলোবোৰেই হেনো কোনোৰকমে একোটাহঁত আঘাত – কোনোবাটো মিঠা, কোনোবাটো বুকু
দেই নিয়া! আমাৰনো কি?’

হাতীমূৰা মন্দিৰ, কলিয়াবৰ।। মাৰ্চ ১৫, ২০১৮